

Det vil af det anførte ses, at det kun har været Forbundet muligt at opfylde de store Erstatningskrav, der er rejst mod det, ved hos Medlemmerne at opkræve meget betydeligt forhøjede Præmiebeløb; eksempelvis kan nævnes, at der for Fart paa England i Marts d. A. har maattet betales i Farezoneforhøjelse 7 Kr. 20 Øre, i Grundpræmie til Ulykkesforsikringsafdelingen 2 Kr. 05 Øre og i Grundpræmie til Krigs-Ulykkesforsikringsafdelingen 3 Øre, i alt 9 Kr. 28 Øre pr. Mand pr. Dag, medens den normale Præmie kun andrager 13 Øre. Disse Præmiebeløb har kun kunnet betales, fordi det indtil 9. April d. A. har været muligt at inkludere dem i den Fragt, der fastsættes for Pligtrejser under Fragtnævnet, og fordi der for frie Rejser uden for Hjemlandet har kunnet opnaas en til Udgiftsforøgelsen svarende Fragtforhøjelse. Men fra den nævnte Dag er dette Forhold imidlertid fuldstændig forandret.

Den 9. April d. A. befandt største Delen af den danske Handelsflaade sig uden for Hjemlandet; der vides intet om, i hvilket Omfang den fremtidig vil komme til at sejle under dansk Flag, eller paa hvilke Vilkaar den fremtidig vil kunne beskæftiges, og der kan derfor ikke opstilles nogensomhelst Beregninger om, hvorvidt og i hvilket Omfang de paagældende Skibe maatte kunne bidrage til Dækning af Forbundets Risiko. Muligvis ordnes disse Skibes Ulykkesforsikring paa ganske anden Maade uafhængigt af Forbundet, der dog paa den anden Side formentlig vil kunne være udsat for, at der som Følge af Ulykker, der maatte overgaa disse Skibe, rejses Krav mod Forbundet, fordi Skibene stadig er registrerede i det danske Skibsregister, jfr. Ulykkesforsikringslovens § 56. I Hjemlandet eller i Østersøhavne befandt sig den 9. April d. A., saa vidt Forbundet har kunnet faa oplyst, af større Skibe ca. 150, hvoraf dog formentlig ca. $\frac{1}{3}$ ikke kan paaregnes at komme i Fart. Resten antages at have Besætninger paa i alt ca. 2 000 Mand. Hertil kommer Besætningerne om Bord i hjemmeværende mindre Dampskibe og Sejlskibe med i alt ca. 3 500 Mand, hvori dog som Følge af Oplægning maa fragaa 1 000—1 500 Mand. Tilbage bliver saaledes kun 4 000—4 500 Mand eller mindre end $\frac{1}{3}$ af Forbundets normale Forsikringsbestand, paa hvilke de fremtidige Udgifter kan fordeles. Dette vil selvsagt give en altfor lille Udligningsmulighed, selv om man kunde bortse fra Krigsskader. Imidlertid er dette sidste ikke muligt; der er allerede i Tiden efter 9. April d. A. indtruffet 3 Krigsforlis i Sundet med 9 Døde og 5 mere eller mindre tilskadekomne, og der kan næppe være nogen Tvivl om, at Faren for Krigsskader i de hjemlige Farvande og Østersøen er meget betydeligt forøget den sidste Tid. Da dertil kommer, at det, saa vidt Forbundet har forstaaet, vil være umuligt i den Fart, der kan være Tale om, og navnlig i Kulfarten paa Tyskland at opnaa saadanne Fragter, at der deraf kan betales de i Øjeblikket uberegnelige, men utvivlsomt store Beløb, der vil kræves til Dækning af Ulykkesforsikringserstatningerne, vil det forstaaes, at Forbundet og dets Medlemmer ikke fremtidig kan bære denne Risiko, men maa kræve den baaret af hele Samfundet. I denne Henseende maa det være tilladt at understrege, at Rederierhvervet under de nuværende Forhold ikke længere er et frit Erhverv. Rederiernes Virksomhed vil, saalænge disse Forhold vedvarer, bestaa i efter det offentlige Anvisning og paa de af dette — bl. a. efter Overenskomst med Nabolandene — fastsatte Vilkaar i hele Samfundets Interesse at bringe Landets Eksportvarer til Udlandet og de for Landet nødvendige Varer hertil. Det er derfor fuldstændigt rimeligt, at ogsaa Samfundet maa dække de dermed forbundne Omkostninger, der ikke kan afholdes af den Fragt, Rederierne kan opnaa for Sejladsen.

Det vil saaledes ikke være tilstrækkeligt — som foreslaaet i Forbundets Skrivelse af 17. April —, at Loven af 19. December 1936 om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende ophæves, men nødvendigt, at Forbundet og dets Medlemmer fritages for al Erstatning for Krigsulykker indtruffet efter 9. April d. A. — ogsaa Erstatning efter Ulykkesforsikringsloven — saavel som for Erstatning for saadanne Ulykker, der maatte være indtruffet før 9. April d. A., men endnu ikke er Forbundet bekendt. Derimod vil Forbundet kunne fortsætte den normale Ulykkesforsikring med visse Begrænsninger. Det kan tænkes, at det ikke vil være muligt at indkræve Præmier for de eller for en Del af de Skibe, der befinder sig i Udlandet, og som i et vist Omfang kan forventes rekvirerede af fremmede Stater, bl. a. fordi deres Besætningers Ulykkesforsikring ordnes paa anden Maade, og at Fordelingsmuligheden som Følge deraf ogsaa for den normale Præmie bliver for lille. Det kan endvidere tænkes, at der vedrørende en Række Ulykker, om hvilke nøjagtige Oplysninger ikke kan opnaas, men som efter al Sandsynlighed er Krigsulykker og her vilde blive anerkendte som saa-